

уреди това трябва единъ учителъ опытенъ и силенъ като Г. Костовичъ, който да се наеме за 5, 6 години. Правда, чи парвы-тъ години не ще да има силны ученицы, но той ще ги направи, за това трябва да го удържите и за напредъ, и да го гледате добръ, да не бжде, чи за това ще да остави школа-та, защото не му се плаща на време пла-та-та, или има други неудоволствія. Се това ви пишимъ, като отъ да-лечъ, но вы сте на място-то, и по добръ видите работа-та, и сто-рете по добро-то. Защото азъ Василий на пролѣтъ ще ида за Цари-градъ за здравіе-то си, и ако ми облекне мысли да дойда до Габрово да се видимъ; Но вы писма-та ви пращайте пакъ въ Одесса. — За пожертвованіе-то, що стори Архим. Меѳодій на школа-та, писахме му, чи остава пакъ негово, защото нѣма надежда за тяхъ. — За ново-то зданіе да гледате място колкото по-големо, толко по-добро ще е; да има въздухъ чистъ, да може да ся доведе вода и да ся направи малка градина вътре и горници за момчета отъ села-та и пр.”

На 1847 (Мар. 5 и 28.) тѣ писали :

“Това писмо е само да Ви кажимъ, какво зашо Г. Христодуль ни пише отъ 2 Ноемвр. чи ви се врене да сиди само до пролѣтъ, това ще стане много зло за школа-та, защото Илія нѣма негова-та сила, и малко по силенъ е отъ Цвѣтка, и гледаме чи много ся киче, и счита себе си ученъ и проч. За това пишемъ и мы съ приложено-то писмо на Г. Христодула, и го молимъ да остане, когото фанете за 5—6 го-лины, защото така може да се исправи школа-та. Споредъ дѣца-та шо има школа-та сега доста е и Цвѣтко, ще кажите, и силны момчета за Г. Хри-стодула нѣма, и ако имаше 2—3 не струва да плащаме толкози пары за него, но той може да я тури въ поредка, да я управлява, и да направи силны момчета, дѣто да сидатъ да ся учатъ, и ако видите чи на Г. Христодула му е наетъ-атъ да му дадете нѣщо по-много, сторете го, и да му ся плащатъ пары-тъ на време вѣрно и пр. И отъ Аванасія шо си свершова ученіе-то въ Септ. нѣма добро. Тѣзи мом-чета тука научиха се да станатъ високомѣрны, упрямы и пр. пр.” (27).

---

(27) За злж честь наблюденія-та на тѣзи опытни хора показахъ ся твърдѣ правед-ливы, както за тогашны-тъ възпитавници тѣй и за нѣкои отъ послѣдующи-тъ. Колко прѣтърпѣ Габровско-то училище отъ таквызи-то свойства на нѣкои отъ тѣзи, които подиръ свѣршеніе-то на науки-тъ си дойдохъ въ Габрово за у-чители! На мѣсто да устроятъ нѣщо на добръ, съ високомѣрие-то си и упря-мство-то си тѣ повече разстроихъ. Но дано за напредъ не бжде вече.